

ਐਮ. ਐਮ. ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਸਬੀਨਾ ਜੇ. ਜੇ.

ਸਿਰੀ ਰਾਮ ਸਾਹਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ , - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ , -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2007 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 7438

27 ਮਈ, 2008

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਆਰਟੀਕਲ. 226—ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 — ਐੱਸ. 4, 6 ਅਤੇ 17-ਜ਼ਮੀਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ-ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ-ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਵਾਰਡ ਦਾ ਐਲਾਨ-80% ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 17(3-A) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ — 2 ਸਾਲ ਅਤੇ 3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ — ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ — ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

22 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ 6 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਾਰਾ 17 (3-ਏ) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਐਕਟ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਵਾਰਡ 16 ਮਾਰਚ, 2007 ਨੂੰ ਰੁਟੀਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵੱਲ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਾ ਕਰਨਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ 6 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਰੂਰੀਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ 6 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਤੋਂ 16 ਮਾਰਚ, 2007 ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ

ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਧਾਰ ਦੇ ਝੂਠੇ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ 2'A ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-Aof ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅਨੁਕੂਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(ਪਰਾ ੯)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਵਾਰਡ ਦਾ ਐਲਾਨ 16 ਮਾਰਚ, 2007 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 11 ਅਤੇ 12)

ਹੋਰ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਐਕਵਾਇਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਪੁੱਛਾ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਪਰ ਐਕਵਾਇਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 6 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11-ਏ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 12 ਅਤੇ 13)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਨਰੇਸ਼ ਪ੍ਰਭਾਕਰ ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਦੇਪਤੀ ਸ਼ਰਮਾ, ਏ.ਏ.ਜੀ. ਪੀ.ਬੀ.

ਏ.ਪੀ.ਐਸ. ਮਾਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ.

ਡੀਵੀ ਸ਼ਰਮਾ ਹਰੀ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ.

ਐਮ. ਐਮ. ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਹੁਕਮ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 7438 ਆਫ 2007 ਅਤੇ 17333 ਆਫ 2005 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਾਝੇ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਤੱਥ 2007 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 7438 ਤੋਂ ਲਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ 22 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਅੰਕੜਾ ਪੀ-1) ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ. 2) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ 6 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਦਾ ਘੋਸ਼ਣਾ (ਸੰਖਿਪ 'ਐਕਟ' ਲਈ)। 16 ਮਾਰਚ, 2007 ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2007 ਨੂੰ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 17333 ਆਫ 2005 ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਬੰਧਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭਾਵ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 7438 ਆਫ 2007 ਨੂੰ 17 ਮਈ, 2007 ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੱਜ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਹੈ।

(2) ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ (2007 ਦਾ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 7438) ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 99 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸਥਾਈ ਲੀਜ਼ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 28//3 ਮਿੰਟ (ਪੂਰਬ) 5k-8m, 8/1 ਮਿੰਟ (ਪੂਰਬ) 1k-1m, 18//23 ਮਿੰਟ (ਪੂਰਬ) 5k-8m, 24 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ 'ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ' ਹਨ //8-0, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੰਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁੱਲ 19k-17m. 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਲੀਜ਼ ਮਿਤੀ 11 ਮਈ, 1978। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਖਸਰਾ ਨੰ. 28//8/1/0-6, 3/0-13 ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਦੇ ਨਾਲ ਸਥਾਈ ਲੀਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਸਰਾ ਨੰ. 28//3/0-10 7 ਫਰਵਰੀ 1984 ਦੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ ਤਿਰਲੋਕ ਕੁਮਾਰ ਨਾਲ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2005 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 17333 ਵਿੱਚ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ |1 112212 (4-) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। 12), 23(8-0), 24(8-0), 28/ /2/2(4-7), 3/1 (0-4), 3/2 (0-10), 3/3 / (0-16), 23/4 (6-10), 4 ਮਿੰਟ (4-0), 8/ 1/1 (0-3) 8/1/2 (1-3) ਕੁੱਲ 38 ਕੇ 05 ਐਮ. ਉਹ ਨੇ 26 ਸਤੰਬਰ, 2002 ਅਤੇ 11 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਿਲਡਿੰਗ ਫੀਸ, ਮਲਬਾ ਵਿਕਾਸ ਫੀਸ ਅਤੇ ਚਾਰਦੀਵਾਰੀ ਫੀਸ ਆਦਿ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡ ਰਸੀਦ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਰ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ 'ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ' ਵੀ

20 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 28//2/2 ਅਤੇ 3/1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕੌਂਸਲਿਆ ਪਤਨੀ ਅੰਬਿਕਾ ਦੱਤ ਨੇ 99 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਾਲ 26 ਦਸੰਬਰ, 1991, 15 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਅਤੇ 12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1994 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ। ਕੌਂਸਲਿਆ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪੁੱਤਰ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਤੋਂ ਛੇਟ ਦੇਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਤੀ 25 ਮਈ, 1995 ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਵਿਡੀਓ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਠਾਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਤੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਪੂਰਥਲਾ ਨੂੰ ਮੈਨ ਆਊਟ ਫਾਲ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ 22 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 4 (ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਣਪਛਾਤੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਦਾ ਸੀਵਰੇਜ. 6 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ ਪੀ-2)। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 16 ਮਾਰਚ, 2007 ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਸਾਲ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 -ਏ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਵਾਰਡ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। 3

(3) ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਤੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੇ ਮੇਨ ਆਊਟ ਫਾਲ ਸੀਵਰੇਜ ਵਿਛਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। . ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੁੱਲ ਜ਼ਮੀਨ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 4 ਏਕੜ 3 ਕਨਾਲ 15 ਮਰਲੇ ਅਤੇ 4 ਏਕੜ 7 ਕਨਾਲ 10 ਮਰਲੇ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਤਹਿਸੀਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਪੂਰਥਲਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਪਿੰਡ ਮਨਸੂਰਵਾਲ ਦੇਨਾ ਅਤੇ ਧਾਲੀਵਾਲ ਦੇਨਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11-ਏ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਆਖਰੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਢੰਗਾਂ ਵਜੋਂ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਜੋ ਹਨ: (ਏ) ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ; (ਬੀ) ਦੋ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਸਥਿਤ ਹੈ; ਅਤੇ (c) ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਤੱਤ ਦਾ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਜੋ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ 18 ਮਾਰਚ, 2005 ਨੂੰ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਪਟ ਰੋਜ਼ਨਾਮਚਾ ਵਕਤੀ ਨੰਬਰ 589, ਮਿਤੀ 18 ਮਾਰਚ, 2005 ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11-ਏ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਭਾਵ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੀਵਰੇਜ ਪਾ ਕੇ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਾਂਬੱਧ ਕੰਮ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।⁴

(4) ਸ੍ਰੀ ਨਰ. ਨਰੇਸ਼ ਪ੍ਰਭਾਕਰ, ਸਿੱਖਿਅਤ 1 ਵਕੀਲ ਬੀਪੇਟੀ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਾ ਐਲਾਨ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁੱਕੋ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਪਟ ਰੋਜ਼ਨਾਮਚਾ ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ ਵਧਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਵੈ-ਸੇਵੀ ਟੁਕੜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 22 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 6 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (3-ਏ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (3) (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰੇਆਮ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(5) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਵੀ.ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਏ.ਪੀ.ਐਸ. ਮਾਨ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਵਾਰਡ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਮੁਸਤਰੀ ਮੁਨਿਆਦੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸਾਲ ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਿਣੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ

ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਐਕਟ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(f) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੇਗਾ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀਤਾ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ।

(6) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯੋਗ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 22 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ. ਐੱਲ.) ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ 6 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ. .2). ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 2 ਲੱਖ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਲੰਬੇ ਅਰਸੇ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਮਾਪਾਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨੋਟਿਸ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 6 ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:

"9. ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ

- (1) ਕੁਲੈਕਟਰ ਫਿਰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ, ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। .
- (2) ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦੱਸੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ (ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ), ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਪਾਂ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ (ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ) ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਲਈ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।
- (3) ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਾਬਜ਼ਕਰਤਾ (ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ) ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ

ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਉਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਇੱਛੁਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਏਜੰਟ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਮਾਲ-ਜਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਸਥਿਤ ਹੈ।

(4) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇੰਨੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਏਜੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਨੋਟਿਸ ਉਸਨੂੰ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਆਖਰੀ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਨਿਵਾਸ, ਪਤੇ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਭੇਜੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ '[ਧਾਰਾ 28 ਅਤੇ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੰਡੀਅਨ ਪੋਸਟ ਆਫਿਸ ਐਕਟ, 1898 (1898 ਦਾ 6)]।

(7) ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਹੋਰ ਵੀ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1) ਅਤੇ (3-ਏ) ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

17. ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ। (1) ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਹੋਵੇ

ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਵਾਰਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 9, ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ 'ਤੇ, ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੋਝ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਕੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗੀ।

XXX

XXX

XXX

(3A) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਲੈਕਟਰ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, -

(a) ਦਾ ਅੱਸੀ ਫੀਸਦੀ ਟੈਂਡਰ ਭਗਤਾਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾਇਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ

(b) ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਭਗਤਾਨ ਕਰੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਸੰਕਟਕਾਲਾਂ 31. ਉਪ-ਧਾਰਾ (2)। (ਜ਼ੋਰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ)

ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਧਾਰਾ 31, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ (ਉਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭਗਤਾਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।" (ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ

ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਟ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 3-ਏ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ/ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ।⁹

(9) ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, 22 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ 6 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ।

SIRI RAM SAHNI AND OTHERS v. STATE OF PUNJAB 541
AND ANOTHER (M.M. Kumar, J.)

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (3-ਏ) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ 80 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਵਾਰਡ 16 ਮਾਰਚ, 2007 ਨੂੰ ਰੁਟੀਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵੱਲ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਾ ਕਰਨਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ 6 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਰੂਰੀਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ 30 ਦਿਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ 6 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਤੋਂ 16 ਮਾਰਚ, 2007 ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਵਾਰਡ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਧਾਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਝੂਠਾ ਦਾਅਵਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ 2 ਸਾਲ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅਨੁਕੂਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੇ ਬਣਾਏ ਮਕਾਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਤੋਂ ਛੱਡਣ ਵਿਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਵਾਇਰ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਬਦਲਵੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਬਨ ਅਸਟੇਟ ਤੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੇਨ ਆਊਟ ਫਾਲ ਸੇਵਰ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ' ਪਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(10) ਬਨਾਮ ਮੁਕੇਸ਼ ਹੰਸ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਪਬੰਧ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਵਾਰਡ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਵੀ ਇੱਕ ਫ਼ਰਜ਼ ਅਧੀਨ ਹੈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 7, 8, 9 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੈਰਾ 32 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ:

"32. ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਆਮ ਢੰਗ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਅਗਾਊਂ ਐਮਰਜੈਂਸੀ

ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 17(4) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। 5-ਏ ਜਾਂਚ ਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਾਇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਅਣਕਿਆਸੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 5-ਏ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰੇ। 5-A ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਹ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 17(1) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 17(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਣਕਿਆਸੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੱਦ ਹੀ 5-A ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 17(1) ਅਤੇ (2) ਵਿਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਅਣਪਛਾਤੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਣਕਿਆਸੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ। ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਬਾਰੇ ਸਾਡੀ ਇਸ ਸਮਝ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

17(1) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 17(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਅਣਕਿਆਸੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਾਲ ਵੰਡਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 17(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤੁਰੰਤ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 17(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਣਕਿਆਸੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਪਰ ਫਿਰ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਤਤਕਾਲ ਧਾਰਾ 17(1) ਅਤੇ (ਐਕਟ ਦਾ 2)।

(11) ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕ ਹੈ ਜੋ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ (2) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1984 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇਕਰ ਢੁਕਵੀਂ ਅਥਾਰਟੀ ਅਵਾਰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਤਤਕਾਲਤਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਵੇਗ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17(4) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਪੈਟਰੋਲੀਅਮ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਦਾਰਾ ਸ਼ਾਹਪੁਰ ਚੇਨਈ (3) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਬਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ

**SIRI RAM SAHNI AND OTHERS v. STATE OF PUNJAB 543
AND ANOTHER (M.M. Kumar, J.)**

ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 300 ਏ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਨੂੰ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(12) ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ 16 ਮਾਰਚ, 2007 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ

(2) (1998) 6 SCC 1

(3) (2005) 7 SCC 624

ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (*ਮੁਸਤਰੀ ਮੁਨੰਦੀ*) ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੱਲੇਗੀ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ, ਜਲੰਧਰ ਵੱਲੋਂ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਕਪੂਰਥਲਾ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਵੱਲ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 23 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਦੇ ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ (*ਰੈਪਟ*) ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਰਿਕਾਰਡ (*ਰਜ਼ਨਾਮਚਾ*) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਸਬੰਧਤ ਪਿੰਡ ਅਤੇ ਮੁਸਤਰੀ ਮੁੰਡੀ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਕਲਮ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਪਟਵਾਰੀ ਦੁਆਰਾ 18 ਮਾਰਚ, 2005 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 16 ਮਾਰਚ, 2007 ਨੂੰ ਐਲਾਨੇ ਗਏ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਵੈ-ਸੇਵੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਐਕਵਾਇਰਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਪੁੱਛਾ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਪਰ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਅਤੇ 6 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

“6. ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ। (1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਭਾਗ VII ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਦੋਂ ਦੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ, ਧਾਰਾ 5-ਏ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰਾਂ ਹੇਠ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਾਰਸਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 4, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ, ਭਾਵੇਂ

ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਧਾਰਾ 5-ਏ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ (ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ) ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

(13) ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11-ਏ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਹੈ ਅਤੇ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾਗਪੁਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰਸਟ ਬਨਾਮ ਵਿਠਲ ਰਾਓ (4) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੱਤ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਹਿਣ ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਂ ਗੈਰ ਸਰਕਾਰੀ ਏਜੰਸੀ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਐਕਵਾਇਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਥਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(14) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਮਿਤੀ 22 ਨਵੰਬਰ, 2004 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ. 1) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਮਿਤੀ 6 ਦਸੰਬਰ, 2004 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ. 2) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਮਿਤੀ 16 ਮਾਰਚ, 2007 ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ. 3)। ਉਪਰੋਕਤ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਤਾਜ਼ਾ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਜੇ ਵੀ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 20,000.

(15) ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਸਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

(4) (1973) 1 SCC 500

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

SIRI RAM SAHNI AND OTHERS v. STATE OF PUNJAB 545
AND ANOTHER (*M.M. Kumar, J.*)

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ